

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תרים' ד"ה מה לחזק וכו'
בב' לאורן. קשה לי היטך
חל איסור מחזיר גרושתו על
איסור טוטה בלא כולל
ומוסף ולומר דהוי גזירת
הכתוב מגיל זה הא י"ל
לזרין קרא להיבא דבא
עדי הזמה והימנו לעדי
הטומאה ו"ע. וע' רשב"א
במסכת ס' תקדו' וארין
לי עיון גדול:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מי וכו' וכל
אלו שאין אחת כלל ותיבת
כגון נמשך: (ב) רש"י ד"ה
כ"ש סגרי וכו' נ"ב ס"ה
ב"ה סגרי והיה אם לא
תמצא וכו':

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א | תום ד"ה מה להלן
בעדים כדורים ט'
ירושלמי פריך ט' ומשני
לעבור עליו כב' לאין. בלאו
כ"ל וכ"כ בשו"ת פנים
מאירות ח"א סעי' ק"ד
יעו"ש וכו"ה ירושלמי:

לְעוֹי רַעֲשׁי

אדורשי"ר. לתרוך.

מוסף דע"י

כִּי מִשְׁמֵשׁ בְּדִי לְשׁוֹנוֹת
אֶל דְּלִמָּה אֵלֶּה דָּהָא
לְשׁוֹן כִּי דְרַ לְשׁוֹת מִשְׁמֵשׁ
מִתְקָרֵה, פְּעֻמִּים חֵל מִתְקָרֵשׁ
חֵל, פְּעֻמִּים חֵל מִתְקָרֵשׁ
דִּלְמָה שְׂחָה, פְּעֻמִּים חֵל
מִתְקָרֵשׁ, שְׂחָה פְּעֻמִּים חֵל
דִּלְמָה, פְּעֻמִּים חֵל מִתְקָרֵשׁ
אֵלֶּה וְקִטְרָה חֵל דְּדִי
שְׂחָה וְקִטְרָה חֵל דְּדִי
בִּרְבִּי וְקִטְרָה חֵל דְּדִי
כִּל יִמְיוֹ עֲתִידָהּ הַחֲדָשִׁי
קָרִי, אֵלֶּה עֲתִידָהּ הַחֲדָשִׁי
כִּל יִמְיוֹ אֵלֶּה עֲתִידָהּ הַחֲדָשִׁי
לֵאסִי גִרְשָׁהּ יִמְיוֹ
(מִתְקָרֵשׁ) 10

המגרש פרק תשיעי גימיון

ומתווספת לשניהם. כלומר חף מגרש שני וטווא ראשון ואפי' רב הוגה
ומודה בהא: **במזבן** קדושה. שרפה או ע"י אור שקורין אדורשי"ר
ואז במחל כמו כי אש קדשה בחפ"י (דברים לז): **ערוה דבר**. לז"ה
משמע להור או ערוה או שאר דבר שקרן: **ר"ע אומר**. אפי' לא
מחל לא ערוה ולא דבר:

ג'מ' משום דבר תנשא. היואלם
נענלה מפני דבר ולא מפני ערוה
הוא דקאמר רחמנא מותרת לינשא
לאחר דנכתיב ויפלה לאש תאמר
אבל היואלם משום ערוה תנשא
אסאורה לכל: וכו' האי דבר מאי
בענדי ליה כו'. דהא קרד דוקא
בענדי למד ליה ואל' ערוה דדבר
לנענלי ליה לומר ערוה בעדים:
אף כן בעדים. כדוריס. אינה
תאמרת עליו משום ערוה אלא בעדות
כדוריס: וכו'. דהא על כרחי
דבר מפקיה ליה לעדות
דמפרש ליה ואלי: מי כתיב
ערוה דדבר. דמשמע דמלא דה
ערוה בעדים כדוריס: וכו'. נמי
ודאי מיבעי לה ליה לנענל לכופו
היואלם דלא כיפיני ליה היואלם
אלא בעדות כדוריס מיהו להכי כתיב
ערוה דבר ולא כתיב ערוה דדבר
ולא כתיב נמי או ערוה או דבר כי
היה לידרשיה בתרייהו דמשמע
ערוה או דבר ומתעורר נמי ערוה
דדבר: כי משמע כארבע לשונות.
בתקום ארבע לשונות הללו נכתב
כי כדוריס בתקום אש בתקום פן
בתקום אלא בתקום אש. בתקום
אש כמו כי ימלא בקרקע כי יקרא
כי תראה תמוה כי תפגע כולה
משמע לכשיאירע כלומר אש יהיה
וכן רובן. בתקום אלא לקומר
דדבר האומר למעלה לומר איני כן
אלא כן כמו ויאמר לה כי תקח
איני כן דבעיך אלא תקח וכן אל
תקפין את ידך כי פתוח תפתח לוי
אלא פתוח תפתח לו וכו' כי כי
דכחו נלין לא נסור אל ביתך אלא
דכחו נלין וכן הדין. בתקום פן
כי תאמר בלנך רבים וגו' לא
תירא מהם וגו' אין אתה יכול לפרש
בלנשן אש לומר אש תאמר בלנך וגו'
אלא תירא מהם אש לא אש תאמר
תירא מהם אין זה נכון ולא בלנשן
אלא אש נדרש הוא בלנשן פן לומר
אלא תאמר כן ובתמידי נדרש כלומר
וכי תאמר בלנך רבים הגוים האלה
ותירא מהם וכן כי תאמר מה
יגדך לוי לעולם לא תשיצו אל בלנכם
לומר מה יגדך לו וכן כל כי
לומר מבינו לאף אף כי תאמר לא

התשורטופ אף פ' אנכי אענוני בול נדרשין גלשון תימה הלך סוף אפרים
 יליחן טעם לייכז דבר שטעלה הימנו כמו לא נחמקי כ' ירהא) כמו אבר
 מומתי שגא אלי העס שעסע נא אלי וכן פ' זה משה הרהיט פ' אחרתי פן
 עשומר מפי וכן פ' יועת אהרן) לפי הדרשה שדרשוהו אכמתיס שפס
 שטעמחם כל לשונות פ' געביר ואס גלתי לשונות לייך אלה גלעתי כ'
 ויכל אלו שאין אלה יכול לפתורו גלשון אס דהא ודאי יביאך וכן פ' ה
 גלשון דהא ק' נפתרים במדרש סופרא וסופירין) עשה מזה ו' ששכש
 אלה הארץ אהס וקוקים למזות הללו וכן נא סוס פערע וגו' מפי שגא
 יכול לפתורן גלשון מפי וספתרין בלשון כלאר כמו פ' יאמרתי אליכס
 ששגא בה לא לאי הארץ לא יגרשנה. וצ"ל נמי הכי משמע להו לשון
 מתמאס חן דקאמר קרה היינו מפי ששגא בה דמפרש ביה ולא
 מברי מילי ינייה אס לא מתמאס כל ניי געניין ואס מאכ בה ע'
 מי ייפנין ליה לאהרור או לא: **גבי אונס.** האונס אלה הנערה נת
 דבר ימיו קרה יתירה אלו וצא לנדה כל יוכל לשלמה ואס שלח א'
 שילוחו שנתקן הכתוב לעשה של עמוד והחזר מכלל דלכל המגדשים אינו
 נכחי: **מסו.** יש עובש דבר או לא: **שערות נחמאל.** דעות בני אר
 נבנמאכל מחמת מילוחו ויש שאינו איסטניס כל כך ויש שאינו
 פטיריות מועט ויש שאינו מופיד כל כך ויש אס מופיד כלל: **פ**
 גלשון וטעם דלת פכתיים שלא חזבר לכל אלה ומזה שאינה

٥٠

והולכתא מותרת אשיניה. ומעשה בא לפני ר"מ שיאל על גט אחד קול פסול ונתנו גט שני מפני הכעז ולא האריסה ר"מ להמתין ג' חדשים מומן גט שני כיון שהראשון היה כשר ולא היה גט שני אלא מפני חששא דלעז ובידו ראיא מכאן דאמרי דאמרי דמותרת לשיניה אע"י דדמי

יצאם: **מתני'** בית
 אדם את אשתו אלא
 דיה שנאמר **כי מצא**
 הלל אומרים אפילו
 ר' כי מצא בה ערות
 פ' מצא אחרת נאה
 לא תמצא חן בעיניו:
 לל לבית שמאי והלא
 להם ב"ש והלא כבר
 ב"ה אם נאמר ערות
 מר משום ערוה תצא
 כך נאמר דבר ואילו
 עות הייתי אומר משום
 ערוה לא תנשא
 א"ב"ש האי דבר מאי
 פ' שנאמר להלן יבקר
 כי שלשה עדים יקום
 עדים אף כאן יבשני
 ירעה בדבר וב"ש מי
 ר' וב"ה להכי כתיב
 ומשמע הכי: ר"ע
 במאי קא מיפלגי
 קיש כי משמש בד'
 א"הא ב"ש סברי
 בעיניו כי מצא בה
 ערות ודבר ור"ע סבר
 נמי מצא בה ערות
 אלא לא מצא בה לא
 ל מדגלי רחמנא גבי
 כל ימיו כל ימיו
 הוא גדלי רחמנא
 כד א"ל רב משרשיא
 והיא יושבת תחתיו
 ליה יאל תחרש על
 שמה אתך תנאי הוה
 שהדעות במאכל כך
 הם שובב נופל לתוך
 ו זו היא מדת פפוס
 פני אשתו ויוצא ויש
 לתוך כוסו וזורקו

כל אדם שמדברת
ה' ויש לך אדם שזוב נופל לתוך תמחויו מוצצו ואוכלו
שרואה את אשתו יוצאה וראשה פרוע ומזוה בשוק
ופרומה
ונתקן פן תחמר קן. ועוד משמש בלשון דהא דהייט אשר או מפני כלומר
דהא כלומר מפני שיראה וכן מדוע תהא יושב לבדך כי יבא אלי העם
גזול את בנותיך וכן אמרתי רק אין יראה אליהם כינן נדעין כינן אחר
יגיעמו נסתלק העין. ויכולו מתרגמין לכו ארי שלשון ארי כלומר
נלן לפי ענייני וכל כי הנפתרים בלשון כאשר כמו והיה כי יביא
ואלו אף הארץ כי בא סוס פערש כי מרבו ופירטה בחרץ כינן
הכנס הארץ שכבר פערש כלומר מפני שביאר וכתבואו
סוס פערש וגו' לפיכך ותקח מרס וגו'. וכל כינן אל שזין אתה
יכנס כי יהיה להם דברם כינן לשון אם הם: דהא מלא בה. מפני
ימי מפני שחלל באו עריו או דבר ואם לאו לא יגרשה הלבן כל
משום של נר: ורע. מפרש ליה להאי כי בלשון אל הלבן
דבר: דהא מלא בה כל עריו וכל דבר. לגבי וגרשה. מהו.
הא: לא יוכל לשלח כל ימיו. ואמרתי בנמ' מכות ודף טו. דהאי
היא בשלחה כל ימיו כג"ד כופין אמו להחזירה ואינו לוקה על
בעמד והחזר דאי כל טמגרש נשמינה בעמדו והחזר למה לי לגלוי
החלוקה באטמגרש על מה מאלל ומשמה ים שחיה אטמגרש וכן
אטמגרש כלל קד דעת בני אדם חלוקה בפרישות ים מקפיד על
עם כן יהודה. עקלה של מרס מגדלל נשיא היה וכשילא מנימו
נגנת היא זו שמתוך קד איבה נכנסת ביניהם ופירמה תחמיו:
ופרומה

עין משפט
גר מצוה

קב א מ"י פ"ט מהל'
אשוח ה"י כ סמג
פ"טן סה טור ש"ע אר"ע
סמ"ט פ"ט ס"ג ו'
קג ב מ"י פ"ד מהל'
אשוח ה"י כ סמג
ס"ס טושי"ע אר"ע ס"י יא
סמ"ט כ וס"י קמח סמ"ט ט
וע"ס:
ג (מ"י פ"א מהל'
ה"י טושי"ע ס"י קמ"ו
ס"ג):
קד ד מ"י פ"י מהל'ט
גירושין ה"י כא סמג
פ"טן סה טור ש"ע אר"ע ס"י
ק"ט סמ"ט פ"י:

יה אור השלם

1. וְיָזַח אִישׁ אֶשֶׁר
וּבְעֵלָה וְהָיָה אֵל הָאֵשׁ
הַמִּזְבֵּחַ וְנִזְכָּר בְּעֵינֵי כָל מִצְרָאִי
בַּיּוֹם הַהוּא וְכָרַךְ וְכָבַד לַיהוָה
בְּיָרֵחַ חֲרִית וְנָתַן בְּיָדָהּ
וְשָׂלַח מִבְּתוֹ:
2. דְּבִרְסוּ אֶת
לֹא יִסָּק עַד אַחֲרֵי
בְּאִשׁ לִלְכָּךְ עוֹן וְלִלְכָּךְ
חֲזָאֵת כְּכֹל אֲשֶׁר אִשֶׁר
יִתְקַסֵּל עַד שֶׁנִּי שֶׁנִּי
אֵל עַל פִּי שְׂלֵמֶה עִיר
יִסָּק וְנָתַן דְּבִרְסוּ יִסָּק
3. דְּבִרְסוּ וְהָיָה חֲשִׁב
עֲקֵה לֹאכִי וְנִזְכָּר
מִשְׁפָּחָם עַד כּוֹל חֲדָה
לְאִשָּׁה תִּחַת אִשֶׁר עָנָה
לָהּ וְיִכָּל שְׂלֵמֶה כָּל
יָמֶיהָ:
4. אֵל חֲרִישׁ עַד הָרֶגֶץ
רָעָה וְהָיָה יוֹשֵׁב לִכְסֹת
מִשְׁכָּן מִשְׁכָּן
אֲחֵיהָ:

תוספות רי"ד

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones